

บทที่ 2 อุปกรณ์และวิธีการ

2.1 การศึกษาคุณสมบัติของสลัก (Sludge)

2.1.1 ศึกษาอัตราการตกของตะกอน (Sedimentation Rate)

ในการศึกษาเรื่องนี้ใช้กระบอกตวงขนาด 500 ซีซี. เติมน้ำลงในกระบอกตวง 450 ซีซี. เติมหากัมมันตรังสีในรูปสลักลงไปจนปริมาณเป็น 500 ซีซี. สังเกต บันทึกเวลา อ่าน ปริมาตร ที่ตะกอนตกลงไป จนกระทั่งการตกของตะกอนคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง บันทึกเวลาทั้งหมด

2.1.2 หาปริมาณของน้ำในสลัก

2.1.2.1 โคยวิธปั่น (Centrifuge) ในเครื่องปั่น เติสลักใส่ในหลอดแก้วสำหรับปั่น ในเครื่องปั่น 25 ซีซี. บินจนตะกอนตกหมดแล้ว เติมน้ำที่ใส่น้ำออก ใส่ น้ำกลั่น ลงในกระบอกตวง 25 ซีซี. เติมน้ำลงในหลอดที่มีตะกอนอยู่จนปริมาณครบ 25 ซีซี. อ่าน ปริมาตร ของตะกอนจากน้ำที่เหลือในกระบอกตวง บันทึกปริมาณน้ำในตะกอน นำไปคำนวณหาปริมาณของน้ำในสลัก

2.1.2.2 หาปริมาณของน้ำในสลัก โคยวิธีอบแห้งในตู้อบ (Oven) นำกากัมมันตรังสี ในรูปสลักใส่ในถ้วยกระเบื้องเคลือบที่ทราบน้ำหนักแน่นอนแล้ว ชั่งน้ำหนักสลัก แล้วนำไปอบให้แห้งในตู้อบตั้งอุณหภูมิ 100°C ใช้เวลา 18 ชม. หลังจากอบแห้ง แล้วนำมาชั่งน้ำหนักอีกครั้ง แล้วจึงนำผลไปคำนวณหาปริมาณของน้ำในสลักต่อไป

2.1.3 การศึกษาปริมาณกัมมันตรังสี (Beta - Gamma Activity) ของสลัก

นำสลักที่อบแห้งแล้วใส่ในจานขนาดเล็ก (planchet) ที่ทราบน้ำหนักแล้ว ชั่งน้ำหนัก สลัก แล้วนำไปวัดด้วยเครื่องวัดแบบไกเกอร์ (Geiger-Müller Counter) ที่ทราบค่าประสิทธิภาพ ของเครื่อง (Efficiency) แน่แน่นอนแล้ว จากผลการวัดนำไปคำนวณปริมาณกัมมันตรังสีของสลัก

2.1.4 การศึกษาแกมมาสเปกตรัม (Gamma Spectrum) ของสลักก์

นำสลักก์ไปวัดหาแกมมาสเปกตรัม เพื่อที่จะดูว่าในสลักก์ประกอบด้วยสารกัมมันตรังสีชนิดใดบ้าง โดยวัดด้วยเครื่องแกมมาสเปกโตรมิเตอร์ (Gamma Spectrometer) หัววัดเป็นชนิดลิเทียม - เบอร์มาเนียม (Lithium Drifted Germanium Detector) จากการศึกษาด้วยวิธีนี้จะทำให้ทราบถึงชนิดของสารกัมมันตรังสีที่มีอยู่ในกากกัมมันตรังสี

2.2 วิธีดำเนินการทดลองแยกกากกัมมันตรังสี

2.2.1 การเตรียมสลักก์เพื่อที่จะนำไปเนกกับสารชนิดต่าง ๆ โดยการให้ความร้อนจากแสงอาทิตย์มา ระเหยน้ำในตะกอนของสลักก์ (Solar Evaporation)

กากกัมมันตรังสีชนิดสลักก์จะมีปริมาณน้ำในตะกอนอยู่มากประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ การที่จะนำ มาดำเนินการขจัดกากกัมมันตรังสีในขั้นต่อไปจะเป็นจะต้องมีวิธีการทำให้ปริมาณน้ำในตะกอนนี้ลดลงไป วิธีการที่นิยมกระทำกันมีอยู่หลายวิธี เช่น บั่น (Centrifuge) ในเครื่องบั่นแยกตะกอนกับน้ำออกคนละส่วน อีกวิธีการหนึ่งก็คือการให้ความร้อนทำให้น้ำระเหยไป ความร้อนที่ใช้ อาจจะมาจากรังสีต่าง ๆ แต่มี วิธีการ อันหนึ่งซึ่งจะทำให้สามารถทุนค่าใช้จ่ายและเป็นประโยชน์อย่างมาก ก็คือการให้ความร้อนจากดวงอาทิตย์ทำให้ปริมาณน้ำในตะกอนของกากกัมมันตรังสีระเหยออกไป ในการทดลองนี้ก่อนจะนำกากกัมมันตรังสีชนิดสลักก์ ไปทำการเนกใน กัมกริต คอนกรีต และบางมะคอบ จะต้องทำให้กากกัมมันตรังสีชนิดสลักก์แห้งเสียก่อน

วิธีการทดลองทำไต่ดังนี้ นำถาดอะลูมิเนียม (Aluminium) ขนาด 20X 36 X 8.5 ซม. มา 2 ใบ ใบหนึ่งหาใส่ค่าภายในทั้งหมด ฉีกด้านหนึ่งของถาดอะลูมิเนียมจะมีสเกล (scale) เป็นเซนติเมตรติดไว้ ใส่สลักก์ลงในถาดทั้งสองปริมาณเท่า ๆ กัน คือ เกือบเต็มถาด บันทึกรังสีปริมาณ และตำแหน่งของระดับสลักก์ที่ใส่ลงไป นำไปตั้งกลางแจ้ง มีเครื่องวัดอุณหภูมิและความชื้น คอยบันทึกอุณหภูมิและความชื้นของอากาศในขณะที่ทำการทดลอง ในระยะเวลาตั้งแต่เย็นจนถึงเช้า ซึ่งไม่มีแดด จะปิดถาดทั้งสองด้วยแผ่นอะลูมิเนียม สังกะสี บันทึกรังสีปริมาณที่ลดลงจนกระทั่งแห้งสนิท บันทึกระยะเวลาที่ใช้ทำการทดลองตั้งแต่เริ่มตากแดดจนกระทั่งน้ำระเหยหมด และผลจากการวัดอุณหภูมิและความชื้น ความเร็วลม ตลอดจนระยะเวลาการทดลองนำไปคำนวณหาอัตราการระเหยออกไป สังเกตผลและเปรียบเทียบ

ระหว่างดาคที่ทาสีดำ และไม่ทาสี

สลัก ที่แห้งสนิทแล้วในการทดลองขั้นนี้นำไปใช้ดำเนินการทดลองในขั้นต่อไป คือ การผนึกใน
กัมกริต คอนกริต และยางมะคอบ ต่อไป

2.2.2 การผนึกกากกัมมันตรังสีของแข็งชนิดสลักที่ทำให้แห้งแล้วในกัมกริต คอนกริต และยางมะคอบ

2.2.2.1 การผนึกในกัมกริต

ใช้กล่องพลาสติกทรงกระบอกขนาดปริมาตรประมาณ 80 ซีซี เป็นแบบ ใช้กัมกริตของ
บริษัทกระเบื้องกระชายไทย ประกอบด้วยน้ำยาเบอร์ 1 เบอร์ 2 และผงสีขาว ซึ่งมีวิธีผสมดังนี้ ชั้นแรก
เทน้ำยาเบอร์ 1 ลงในกล่องที่ใช้เป็นแบบ แล้วเทน้ำยาเบอร์ 2 ลงไปประมาณครึ่งหนึ่งของน้ำยาเบอร์ 1
คนน้ำยาทั้ง 2 ชนิดนี้ให้เข้ากันแล้วค่อย ๆ เติมผงสีขาวลงไปเรื่อย ๆ ในระหว่างที่เติมผงสีขาวต้องคน อยู่
เรื่อย ๆ จนกระทั่งกัมกริตมีความเหนียวพอสมควร และไม่ควรถือเหลวมากนัก ซึ่งน้ำหนักกัมกริตจะหนักไว้

เมื่อผสมกัมกริตแล้ว ซึ่งน้ำหนักกากกัมมันตรังสีในปริมาณที่ต้องการผนึกเข้าไป แล้วผสม
กับกัมกริตในทันทีขณะที่กัมกริตจะเริ่มแข็งตัว คนกากกัมมันตรังสีและกัมกริตให้เข้ากันทิ้งไว้ให้แห้ง ผสมเช่นนี้
6 ตัวอย่าง โดยให้มีปริมาณของกากกัมมันตรังสีในกัมกริตต่าง ๆ กัน และเตรียมทั้งหมด 3 ชุด เพื่อเตรียม
สำหรับนำไปหาอัตราการรั่วของกัมมันตรังสี (leaching rate) ในน้ำประปา น้ำทะเล และน้ำคลอง
เตรียมเสร็จแล้วทิ้งไว้ประมาณ 7 วัน จึงจะแห้งสนิท แยกตัวอย่างเหล่านี้ออกจากกล่องพลาสติกที่ใช้เป็นแบบ
นำไปใช้ในการทดลองขั้นต่อไปได้

2.2.2.2 การผนึกในคอนกริต

ใช้กล่องพลาสติกทรงกระบอกปริมาตร 80 ซีซี เป็นแบบเช่นเดียวกัน ส่วนผสมที่ใช้
ผสมเป็นคอนกริต คือ ทราย ปูนซีเมนต์ และน้ำ การผสมคอนกริตนี้อัตราส่วนของ ทราย และปูน แยกต่าง
กันออกไปได้แล้วแต่จะนำไปใช้งาน ในการผนึกกากกัมมันตรังสีเข้าไปในคอนกริต ทำการทดลองกับคอนกริต
ที่มีส่วนผสมต่าง ๆ กัน เพื่อนำผลการทดลองมาเปรียบเทียบดู

001911

แบบที่ 1 ใส่น้ำมันคอกับทรายน้ำหนักเท่า ๆ กัน คลุกผสมให้เข้ากันเสียก่อนแล้ว คอย ๆ เติมน้ำลงไปในขณะที่เติมน้ำก็คอยให้ ปูน ทราย และน้ำเข้ากัน เติมน้ำจนกระทั่งปูนและทรายเข้ากันจนเป็นเนื้อเดียวกัน แต่อย่าให้เหลวมากนัก ซึ่งน้ำหนักคอนกรีตแล้วจับขึ้นที่กไว

เมื่อผสมคอนกรีตเสร็จแล้ว ซึ่งน้ำหนักกากกัมมันตรังสีในปริมาณที่โครงการ ผสมเข้ากับคอนกรีตที่เตรียมไว้ก่อนที่คอนกรีตจะแข็งตัว คองผสมโดยคนไปเรื่อย ๆ จนกว่ากากกัมมันตรังสีและอมที่เข้ากันจนเป็นเนื้อเดียวกัน ทั้งเอาไว้คอนกรีตที่ผสมไว้จะคอย ๆ ซึ่งตัว ผสมเช่นนี้ 6 ตัวอย่าง ให้มี ปริมาณของกากกัมมันตรังสีในคอนกรีตต่าง ๆ กัน และเตรียมไว้ 3 ชุด เพื่อนำไปทดลองหาอัตราการรั่ว ของกากกัมมันตรังสีใน น้ำปฐา น้ำทะเล และน้ำคลอง เช่นเดียวกัน เมื่อเตรียมเสร็จแล้วทิ้งไว้ประมาณ 7 วัน คอนกรีตจะจับแข็งตัวแห้งสนิทแล้วจึงแกะตัวอย่างเหล่านี้ออกจากกล่องพลาสติก นำไปทดลองใน ชั้นต่อไป

แบบที่ 2 คำเนิการเตรียมเช่นเดียวกับแบบที่ 1 แต่ส่วนผสมของคอนกรีตใช้ทราย ปริมาณเป็น 2 เท่าของปูนซีเมนต์

2.2.2.3 การฉีกในบางมะคอบ

บางมะคอบที่นำมาใช้เป็นบางมะคอบชนิดแข็งจากบริษัทผลิตภัณฑ์ช่างมะคอบ ชนิด อาร 115/15 ใช้ด้วยกระบี่อ็อกินเผาขนาดปริมาตรประมาณ 100 ซีซี. เป็นแบบ การฉีกกากกัมมันตรังสี เข้าไปในบางมะคอบ จะต้องหลอมบางมะคอบให้เหลวเสียก่อน วิธีการฉีกทำได้ดังนี้ คือ ซึ่งน้ำหนัก บางมะคอบและน้ำหนักกากกัมมันตรังสีที่จะฉีกเข้าไป หลอมบางมะคอบให้เหลว โดยใช้ความร้อนจาก ตะเกียงเบนเสน เมาจนบางมะคอบเหลวก็แล้ว จึงใส่กากกัมมันตรังสีลงไปคนให้เข้ากัน แล้วคอย ๆ เท บางมะคอบที่ผสมกับกากกัมมันตรังสีลงไปในตัวกระบี่อ็อกินเผาที่เตรียมไว้ คอย ๆ เทเพราะบางมะคอบ ที่กำลังร้อนจะเกิดฟองอากาศมาก ปริมาตรจึงขยายตัวมาก และเมื่อเย็นลงปริมาตรจะคอย ๆ ลดลงไปด้วย ผสม 6 ตัวอย่างให้ปริมาณกากกัมมันตรังสีในบางมะคอบต่าง ๆ กัน เตรียม 3 ชุด เพื่อนำไปทดสอบหา อัตราการรั่วของกัมมันตรังสีในน้ำปฐา น้ำทะเล และน้ำคลอง เมื่อทิ้งให้เป็นบางมะคอบจะแข็งตัว ทิ้ง ไว้ประมาณ 1 วัน แล้วหุ้ด้วยกระบี่อ็อกินเผาออก นำสารตัวอย่างไปทดลองในชั้นต่อไป

2.2.3 การทดลองหาอัตราการรั่วของกัมมันตรังสี (leaching rate) ในน้ำประปา น้ำทะเล และน้ำคลอง
จากกัมมันตรังสีปริมาณต่าง ๆ ที่ฝังในกัมกริต คอนกรีต และยางมะตอย ที่ใช้ในการทดลองนี้
แสดงในตารางที่ 1 - 4

ในน้ำประปา ใช้ บีกเกอร์ (Beaker) ขนาด 600 ซีซี. ใส่ น้ำประปา ลงไป บีกเกอร์ ละ 500 ซีซี.
ใส่ตัวอย่างจากกัมมันตรังสีที่ฝังในกัมกริต คอนกรีต และยางมะตอย เรียบร้อยแล้วลงในบีกเกอร์ที่ใส่น้ำไว้
บันทึกไว้ว่าเป็นตัวอย่างใด และบันทึกวันที่เริ่มแช่น้ำ ปิดปากบีกเกอร์ด้วยกระดาษไข เพื่อกั้นน้ำระเหยเมื่อเวลา
ผ่านไป และกั้นไม่ให้มีสารใดปลิวลงไป ในบีกเกอร์เหล่านี้ ส่วนน้ำทะเล และน้ำคลอง วิธีการเตรียมก็
เช่นเดียวกัน แช่ทิ้งไว้เป็นช่วงเวลาต่าง ๆ กัน เช่น ประมาณ 1 สัปดาห์ 1 เดือน และ 2 เดือน รวม
เวลาการทดลองหาอัตราการรั่วของกัมมันตรังสีประมาณ 6 เดือน เมื่อถึงกำหนดไว้ก็นำน้ำที่แช่ตัวอย่างเหล่านี
นี้ไปวัดปริมาณกัมมันตรังสี (Radio activity) ต่อไป

2.2.4 การวัดปริมาณกัมมันตรังสี (Radio activity) ที่รั่วออกมาในน้ำประปา น้ำทะเล และน้ำคลอง

เมื่อครบกำหนดเวลา เช่น 1 สัปดาห์ 1 เดือน หรือ 2 เดือน นำสารตัวอย่างที่แช่ในน้ำประปา น้ำ
ทะเล และน้ำคลอง กรองน้ำที่แช่อยู่ออกมาทั้งหมด 500 ซีซี. เพื่อให้ฝุ่นหรือผงที่อยู่ในน้ำออก เหลือแต่น้ำที่
แช่เพียงอย่างเดียว บันทึกวันที่ถ่ายน้ำออก แล้วเปลี่ยนน้ำใหม่ เช่น แช่น้ำประปาก็เปลี่ยนเป็นน้ำประปาต่อไป
ปริมาณ 500 ซีซี. เช่นเดียวกัน บันทึกวันที่เริ่มแช่ใหม่ แล้วปิดปากบีกเกอร์ด้วยกระดาษไขเช่นเดิม
รอกำหนดเวลาที่จะนำมาวัดปริมาณกัมมันตรังสีในน้ำต่อไป

ส่วนน้ำที่กรองออกมาสามารถระเหยน้ำให้แห้งบนเตาไฟฟ้า (Hot plate) น้ำประปา และน้ำคลอง
เมื่อระเหยให้แห้งแล้ววางส่วนที่ติดอยู่กับบีกเกอร์คว่ำน้ำกลิ้งประมาณ 1 ซีซี. ใช้แท่งแก้วคนี่ปลายเป็นยาง
(Polishman Stirrer) ล้างส่วนที่ติดอยู่กับบีกเกอร์ออกให้หมด ใช้ไปเปคต (pipette) ขนาด 1 ซีซี.
คูนน้ำที่ล้างบีกเกอร์ออกมาใส่ในจานขนาดเล็ก (planchet) ระเหยน้ำให้แห้งโดยใช้ความร้อนจากหลอด
อินฟราเรด (Infra-red Lamp) เสร็จแล้วนำไปวัดปริมาณกัมมันตรังสีที่อยู่ในน้ำ 500 ซีซี. ด้วยเครื่อง
วัดรังสีบีตาและแกมมาระดับต่ำ (Low Background Counting System)

ตารางที่ 1

แสดงปริมาณกากกัมมันตรังสีชนิดสัคกที่หนึ่งกในกัมกริต

ชุดที่	ลำดับที่	น้ำหนักกัมกริต (กรัม)	น้ำหนักกากกัมมัทรังสี (กรัม)	เปอร์เซ็นต์กาก กัมมันตรังสี	ความแรงกัมมันตรังสี (μCi)
1 แซในน้ำประปา	1	96	4.0	4.00	0.0086
	2	100.1	4.6	4.49	0.0099
	3	104.3	7.0	6.29	0.0150
	4	92.2	8.2	8.17	0.0176
	5	80.5	10.9	11.92	0.0234
	6	73.0	15.9	17.8	0.0341
2 แซในน้ำทะเล	1	96.0	3.8	3.81	0.0081
	2	101.3	4.8	4.52	0.0103
	3	104.5	6.9	6.19	0.0148
	4	92.3	8.1	8.07	0.0174
	5	80.7	10.5	11.51	0.0225
	6	73.0	16.7	18.62	0.0358
3 แซในน้ำคลอง	1	80.6	4.6	4.35	0.0099
	2	82.1	5.1	4.84	0.0109
	3	104.7	6.8	6.11	0.0146
	4	104.6	8.9	7.84	0.0191
	5	100.2	10.4	11.25	0.0223
	6	101.1	16.9	17.33	0.0363

ตารางที่ 2

แสดงปริมาณกากกัมมันตรังสีชนิดสกัดที่เนกในคอนกรีต 1 : 1

ชุดที่	ลำดับที่	น้ำหนักคอนกรีต (กรัม)	น้ำหนักกากกัมมันตรังสี (กรัม)	เปอร์เซ็นต์กาก กัมมันตรังสี	ความแรงกัมมันตรังสี (μCi)
1 แซในน้ำประปา	1	142.3	5.6	3.94	0.0120
	2	141.4	7.3	5.17	0.0157
	3	141.6	8.6	6.14	0.0185
	4	141.2	11.4	8.14	0.0245
	5	141.3	15.3	10.83	0.0328
	6	141.3	18.4	13.02	0.0395
2 แซในน้ำทะเล	1	143.6	5.6	3.90	0.0120
	2	139.0	7.3	5.25	0.0157
	3	141.2	8.6	6.09	0.0185
	4	141.4	11.4	8.06	0.0245
	5	141.3	15.3	10.83	0.0328
	6	145.8	18.4	12.62	0.0395
3 แซในน้ำคลอง	1	146.8	6.0	4.09	0.0129
	2	148.3	7.5	5.06	0.0161
	3	151.5	9.8	6.47	0.0210
	4	152.3	12.6	8.21	0.0271
	5	146.2	15.1	10.33	0.0324
	6	151.6	20.9	13.79	0.0449

ตารางที่ 3

แสดงปริมาณกากกัมมันตรังสีชนิดสัตกที่เนื้กในคอนกรีต 2 : 1

รูปที่	ลำดับที่	น้ำหนักคอนกรีต (กรัม)	น้ำหนักกากกัมมันตรังสี (กรัม)	เปอร์เซ็นต์กาก กัมมันตรังสี	ความแรงกัมมันตรังสี (μCi)
1 แฉ่ในน้ำประปา	1	129.2	5.0	3.87	0.0107
	2	134.8	6.3	4.67	0.0135
	3	126.4	7.4	5.85	0.0159
	4	141.1	11.1	7.87	0.0238
	5	143.7	13.8	9.91	0.0296
	6	142.9	23.4	16.37	0.0502
2 แฉ่ในน้ำทะเล	1	133.7	5.6	4.19	0.0120
	2	135.6	6.5	4.79	0.0139
	3	131.8	7.9	6.02	0.0170
	4	139.8	11.2	8.01	0.0240
	5	140.5	14.0	9.96	0.0301
	6	150.7	23.5	15.59	0.0505
3 แฉ่ในน้ำคลอง	1	137.2	5.3	3.86	0.0114
	2	141.8	7.0	4.93	0.0150
	3	133.9	8.0	5.97	0.0172
	4	140.1	11.2	8.00	0.0240
	5	139.9	14.1	10.80	0.0303
	6	143.8	23.4	16.27	0.0502

ตารางที่ 4

แสดงปริมาณกากกัมมันตรังสีชนิดลัตกที่เนกในบางมะคอบ

จุดที่	ลำดับที่	น้ำหนักขางมะคอบ (กรัม)	น้ำหนักกากกัมมันตรังสี (กรัม)	เปอร์เซนต์กาก กัมมันตรังสี	ความแรงกัมมันตรังสี (μCi)
1 แซในน้ำประภ	1	103.5	10.7	10.34	0.0229
	2	103.6	13.8	13.32	0.0296
	3	103.1	16.0	15.52	0.0344
	4	103.0	20.6	10.00	0.0442
	5	102.2	24.7	24.7	0.0530
2 แซในน้ำทะเล	1	102.9	8.1	7.81	0.0174
	2	103.1	10.7	10.39	0.0229
	3	103.5	13.5	13.04	0.0290
	4	104.6	16.0	15.30	0.0344
	5	102.6	20.9	20.43	0.0449
	6	102.8	25	24.31	0.0537
3 แซในน้ำคลอง	1	102.7	8.1	7.88	0.0174
	2	102.8	10.7	10.41	0.0229
	3	103.2	13.8	13.37	0.0296
	4	102.6	16.0	15.59	0.0344
	5	102.5	21.6	21.07	0.0464
	6	102.2	24.4	23.87	0.0524

สำหรับน้ำทะเลเมื่อระเหยให้แห้ง ส่วนที่เหลือจะเป็นเกลือ ซึ่งปริมาณมากเกินกว่าจะนำไปวัดได้ทั้งหมด จึงชั่งน้ำหนักเกลือทั้งหมดที่ระเหยจากน้ำทะเล 500 ซีซี. แบ่งส่วนหนึ่งใส่จานขนาดเล็ก ชั่งน้ำหนัก แล้วจึงนำไปวัดปริมาณกับมันครึ่งลิด้วยเครื่องวัดรังสีบีตาและแกมมาระดับต่ำเช่นเดียวกัน การวัดปริมาณกับมันครึ่งลิทำเป็นประจำตามช่วงระยะเวลา คือ 1 สัปดาห์ 1 เดือน และ 2 เดือน ตามลำดับ จนผลการวัดปริมาณกับมันครึ่งลินำไปคำนวณหาอัตราการรั่วของกัมมันตรังสีต่อไป

2.3 การศึกษาคุณสมบัติของกากกัมมันตรังสีของแข็งชนิดเรซิน (Resin)

2.3.1 ศึกษาปริมาณกัมมันตรังสีของกากกัมมันตรังสีชนิดเรซิน

นำกากกัมมันตรังสีชนิดเรซินใส่ในจานขนาดเล็กสำหรับนำไปวัดปริมาณกัมมันตรังสีที่ทรานส์มิเตอร์แล้ว ชั่งน้ำหนักเรซิน แล้วนำไปวัดปริมาณกัมมันตรังสีด้วยเครื่องวัดแบบไกเกอร์ ที่ทราบค่าประสิทธิภาพของเครื่องวัดแล้ว นำผลการวัดทั้งหมดมาคำนวณหาปริมาณกัมมันตรังสีในเรซิน

2.3.2 ศึกษาแกมมาสเปกตรัมของกากกัมมันตรังสีชนิดเรซิน

นำกากกัมมันตรังสีชนิดเรซินไปวัดหาแกมมาสเปกตรัม โดยการนำไปวัดด้วยเครื่องวัดแบบแกมมาสเปกโตรมิเตอร์ หัววัดชนิด ลิเทียม-เบอโรมาเนียม จากผลการวัดจะทำให้ทราบว่าในเรซินประกอบด้วยสารกัมมันตรังสีชนิดใด

2.3.3 การเนกกากกัมมันตรังสีของแข็งชนิดเรซินใน กัมกรีก คอนกรีต และยางมะตอย

วิธีการเนกทำเช่นกับการเนกกากกัมมันตรังสีของแข็งชนิดสลักก์ แต่ทำเพียง 4 ตัวอย่าง ให้มีปริมาณกัมมันตรังสีในกัมกรีก คอนกรีตผสมชนิด 2 : 1 โดยปริมาตร และยางมะตอย ต่าง ๆ กัน ในแต่ละตัวอย่าง เตรียมอย่างละ 3 ชุด เพื่อนำไปทดลองหาอัตราการรั่วของกัมมันตรังสีในน้ำประปา น้ำทะเล และน้ำคลอง เช่นเดียวกัน

2.3.4 การวัดปริมาณกัมมันตรังสี (Radio activity) ที่รั่วออกมาในน้ำประปา น้ำทะเล และน้ำคลอง

วิธีการเช่นเดียวกับการวัดปริมาณกัมมันตรังสี (Radio activity) ทำเช่นเดียวกันกับวิธีการของกากกัมมันตรังสีชนิดสลักก์ แต่ทำในช่วงระยะเวลาประมาณ 4 เดือนเท่านั้น และจากผลการวัดปริมาณกัมมันตรังสีนำไปคำนวณหาอัตราการรั่วของกัมมันตรังสีต่อไป

ส่วนผสมของเรซินที่ฉนึกในกัมกรึต คอนกรึต และยางมะคอบ แสดงในตารางที่ 5,6 และ 7

2.4 การศึกษา Strength ของกากกัมมันตรังสีที่ฉนึกแล้ว

หลังจากการทดสอบอัตราเร็วของกัมมันตรังสีในน้ำประปา น้ำทะเล และน้ำคลองแล้ว นำตัวอย่างกากกัมมันตรังสีที่ฉนึกใน กัมกรึต คอนกรึต 1:1 และ คอนกรึต 2:1 ไปทำการวัด Strength เพื่อนำไปเปรียบเทียบคูกความคากคาง ส่วนยางมะคอบเมื่อฉนึกแล้วรูปร่างไม่แน่นอนและพื้นผิวหน้าไม่เรียบ จึงไม่สามารถทำการวัดได้

ตารางที่ 5

แสดงปริมาณกากกัมมันตรังสีชนิดเรซินที่ผืนกในกัมกรัต

ชุดที่	ลำดับที่	น้ำหนักกรวมกรัต (กรัม)	น้ำหนักกากกัมมันตรังสี (กรัม)	เปอร์เซ็นต์กาก กัมมันตรังสี	ความแรงกัมมันตรังสี (μCi)
1 แซ่ในน้ำประปา	1	80.0	10.4	12.9	0.9991
	2	86.9	14.0	16.11	1.345
	3	74.5	17.5	23.49	1.681
	4	78.3	21.2	27.07	2.037
2 แซ่ในน้ำทะเล	1	81.2	11.2	13.92	1.076
	2	90.3	15.9	17.61	1.528
	3	88.3	18.7	21.18	1.796
	4	91.2	22.2	24.34	2.133
3 แซ่ในน้ำคลอง	1	83.3	10.8	12.96	1.038
	2	80.4	15.4	19.15	1.479
	3	94.3	17.9	18.98	1.720
	4	84.9	21.9	26.72	2.104

ตารางที่ 6

แสดงปริมาณกากกัมมันตรังสีชนิดเรซินที่ฝังในคอนกรีต 2 : 1

ชุดที่	ลำดับที่	น้ำหนักคอนกรีต (กรัม)	น้ำหนักกากกัมมันตรังสี (กรัม)	เปอร์เซ็นต์กาก กัมมันตรังสี	ความแรงกัมมันตรังสี (μCi)
1 แซในน้ำประปา	1	149.6	13.0	8.69	1.2489
	2	147.2	17.8	12.09	1.7100
	3	127.5	22.7	17.76	2.1808
	4	131.9	26.3	19.94	2.5266
2 แซในน้ำทะเล	1	146.5	13.4	9.14	1.2873
	2	139.6	17.8	12.75	1.7100
	3	146.7	22.6	15.41	2.1712
	4	175.0	26.3	15.03	2.5266
3 แซในน้ำคลอง	1	149.6	13.1	8.69	1.2585
	2	158.9	17.3	10.88	1.6361
	3	166.0	22.6	13.61	2.1712
	4	154.6	26.6	17.21	2.5555

ตารางที่ 7

แสดงปริมาณกากกัมมันตรังสีชนิดเรซินที่ฝังในขางมะตอย

ชุดที่	ลำดับที่	น้ำหนักขางมะตอย (กรัม)	น้ำหนักกากกัมมันตรังสี (กรัม)	เปอร์เซ็นต์กาก กัมมันตรังสี	ความแรงกัมมันตรังสี (μCi)
1 แซในน้ำปลา	1	101.4	15.3	15.09	1.4699
	2	100.0	20.6	20.60	1.9790
	3	102.0	26.3	25.78	2.5266
	4	101.8	32.1	31.53	3.0838
2 แซในน้ำทะเล	1	100.0	15.3	15.30	1.4699
	2	100.5	20.6	20.50	1.9790
	3	101.2	26.4	26.87	2.5362
	4	102.0	32.4	31.76	3.1127
3 แซในน้ำคลอง	1	100.8	15.6	15.47	1.4987
	2	100.6	20.4	20.28	1.9598
	3	101.6	26.4	25.98	2.5362
	4	101.9	32.4	31.79	3.1127